

„Calice celce nu abonează Calicul.“

Prorocul Bileam.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima flecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 6 cor., pe $\frac{1}{2}$ an 3 cor., pentru România pe an 7 lei, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 lei. Inserțiuni: De un șir petit 12 fl. Abonamentele, manuscrisele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu (Nagyszeben).

Toastul Calicului,

ținut la masa unui amic în Rîmnicul-Vâlcea, cu ocasiunea unei excursiuni.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Amice! Nu te cunosc om închipuit. Dracul neci nu te pună să-ți închipuești, că noi am venit în țeara d-tale, pentrucă în țeara noastră n'avem ce mânca. Noi puteam răbda acasă, ca și la d-ta, n'aveam lipsă să facem ș'un drum atât de lung.

Mulți, câți ne vezi, am venit cu ghintura pe capul d-tale, toți oameni, cari mâncăm numai ce ne place, și bem mai mult, decât d-tale'ți poate plăcea.

Toți, câți ne vezi, suntem oameni de principii. Toți ținem sus și tare la principiul „Do ut des“, sau pe românește „Iți dau, ca să-mi dai!“

Toți, câți ne vezi, cu creștinească dragoste, — 'ți dăm fόμεa noastră spre pie și scumpă păstrare pentru D-ta, așteptăm însă dela D-ta, ca cu asemenea creștinească dragoste, să ne stâmperi fόμεa, nu dór cu bucate de cine ști ce natură exotică, dar' cu bucate, cari nouă ne plac să le mâncăm.

Tot cu asemenea dragoste creștinească îți oferim setea noastră ridicată la a șaptea potență a limbariței. Așteptăm însă dela D-ta, să ni-o potolești cu ori-ce spiri- tuose'ți stau la dispoziție. Una te rugăm ș'o ști înainte de tóte: Unde-'i vorba de potolirea setei, noi ținem la principiul țiganului: Pe apă nu ne bągăm!

Să trăești amice cu toți ai tei!

E p i t a f.

Aici zace doctor Strat,
 Medic bun și învățat.
 Cât a stat la noi în sat,
 La bolnavi leac n'a aflat;
 Dar când el s'a bolnăvit,
 Leacul 'și 'l'a nimerit,
 Ș'acum zace hodinit
 În mormântul pregătit!*)

*) Atari medici, ca la sate,
 Află-se și în cetate;
 Crezi c'acești, când or muri,
 Leacul nu'șior nimeri?

Memorandul Țiganilor

cătră ministrul Vîntul din Putea cu peștele.

Mers'a vestea și povestea
 Prin orașe și prin sate
 Că ministrul dela Peștea
 Are gânduri scâlciate:
 Pe Țigani se mi-i adune
 La un loc ca pe berbeci
 Să facă din ei națiune
 Care se trăiască-n veci.
 Hei, dar asta socoteală
 A Domnului minister
 E socoată cu greșală,
 Bat'o Țiua cea de eri!
 Că cine a mai vădut:
 Fără de gescheft Jidani
 Și domesticiți Țigani?
 Asta nu s'a petrecut
 Nici când trăia Faraon
 Care Țeu a fost cocon
 Nu ca ministrul din Pește
 Care pe toți hărăește!

Țigani cum aușiră
 De aceasta faimă mare
 La un loc se întâlnea
 Cu grabă, care de care
 Din orașe, de prin sate,
 Din marginea apelor,
 Din pustele depărtate,
 Din poalele codrilor
 Din capătul satelor.
 Venit'a vestitul Granciu

Ce-i cu cortul sub aluni,
 Faur vestit ca și Danciu,
 Ce lucră fără cărbuni.
 Venit'a vestitul Cula
 Din Maidan, dela Bănat,
 Cu cumnatul său Păsula
 Care-i voivod la Arad.
 Din Ardeal dela Abrud
 A sosit Ghiuțu vestitul
 Care vȃdu aur vinet
 De când își poartă arcușul.
 Apoi lopătorul Oanea
 Cu ciurarul Pilaton
 Veniră dela Oradea
 Cu Rîpa lui Filimon.

Erau, când s'au adunat,
 Țigani până-n patru mii,
 Ba, dac'ai fi numărat
 Și țigane și copii
 Mai scoteai vre-o șese mii!
 Ear locul de adunare
 Fu livadia cea mare
 Unde pasc veara măgarii,
 Earnă — patină magiarii.
 Dintre ei cel mai cu minte
 Fu ales de președinte,
 Doi, cu gurile mai mari,
 Fură aleși secretari.
 În aceasta adunare
 Făcut'au ispravă mare:

O jalbă lungă și lată
 Ce-i Memorand botezată.
 Jalba ai lungă și lată
 Ce-i Memorand botezată
 Mie precum mi se pare
 Se făcu-n trei esemplare:
 Unul pentru minister
 Se știe că ei ce cer;
 Alta pentru al lor archiv,
 Ear alta pentru Calic.
 Ce-a face cu ea ministrul —
 Știe el și hantătarul;
 Care-i în archiv păstrată
 Pot molile s'o străbată;
 La „Calic“ care veni
 În „Calic“ s'a tipări,
 Lumea — țeara o-a ceti
 Și de ris s'a prăpădi!

Luminate minister
 Bată-te Devla din cer,
 Am vădut, am auđit,
 Că în minte ți-a plesnit
 Pe Țigani se mii aduni
 Ca p'o ceată de găuni
 Și se faci din ei un sat
 Ori vr'un oraș minunat.
 Dar cinstite minister
 De-ai avea chiar cap de fier
 Ai putea se socotești
 Că asta n'o nimerești,
 N'o nimerești, c'o greșești!
 Stăi în loc și socotește
 Ministrule dela Pește

Cum ar fi când noi câți suntem:
 Lingurari — meșteri de lemn,
 Potcovari — meșter de fier,
 Ștregari — cari umblă de cer,
 Babe — cari dau de noroc,
 Musicanți ce Țic de joc
 Am fi toți claie grămadă,
 Ți-ar plăcea așa paradă?
 Lingurile cui le-am vinde?
 Cai de unde-am putea prinde?
 Cu potcoavele ce-am face?
 Babele — mai ia-le drace!
 De noroc cui ar mai spune?
 Asta pe gânduri ne pune!

Deci, ministre, de ești Vîntul,
 Roadete Devlea prea sfântul
 Lasă-te de aceste gânduri
 Că-i avea lipsă de scânduri
 Preste puținică vreme,
 Lasă-te până ai vreme
 Și până mai ești ministru
 Poartă-te aiurea cu gândul:
 Las țigani respicați
 Cum din veacuri sunt dedați
 Dar adună-ți Ungurii
 Care fug ca fluturii
 Spre țeara Americii;
 Lasă-ne pe noi în pace,
 Dar te uită, ce vei face,
 Cu baronii și grofii
 Pe care-i scot Jidanii
 Din bunuri și din palate;
 Veđi tu lor de le fă parte

De înalta ta dreptate,
 Pe noi ne lasă-n păcate!
 Ear de-ți e milă de noi
 Că răbdăm ocări, nevoi,
 Atunci, nu ne bănuim,
 Fie voia ta dolin,
 Golește Ungaria
 De toți oamenii din ea,
 Trimite-i l'America
 Ori la Buri în Africa
 Dă-ne nouă satele
 Și toate orașele
 Cu câmpul, cu apele,
 Cu toate pădurile
 Și caii cu stavele,
 Vacile cu ciurdile
 Oile cu turmele,
 Apoi las de n'a fi bine
 Și de noi dar și de tine;
 Pe tine că ești magnat
 Te facem chiar împărat
 Ear Granciu-ți va fi ministru
 (Numai se vadă plin blidu)
 Fișpan vom face pe Cula,
 Solgăbirău pe Păsula
 Ear Ghuțu va fi vlădică
 Că ști-n ceteră se dică,
 Și hēilalți — care de care
 Slujbă mică, plată mare,
 Toți cu toții ne-nvoim,
 Nu ni te împotrivism,
 Dar cătane — eată-ți spunem
 Nici unul nu remânem.
 Așa, dacă te socoti,

Ministrule Vîntu, poți
 Cu noi a te târgui;
 Altcum — chiar dete-ar stropși
 Noi de vorbă nu vom sta
 În veci cu Măria ta!

Acest memorand proklet
 Scris de Oanea, ce-i poet,
 Fu cetit și rescetit
 Apoi a fost iscălit
 De toți Țiganii din țeară,
 Fu pecetluit cu ceară
 Și trimis, precum mai sus
 Paremi-se că v'am spus.
 Acum așteaptă respuns
 Dela Domnul cel de sus
 Care-n Pesta, stăpânește
 Și Szél — Vîntu se numește.

Noi, din partene am dori
 Țiganii de-ar dobândi
 Ce cer ei cu atâta dor,
 Plus: de porc câte-un picior
 Se-l pună-n cea varđă acră
 Supărarea se le treacă
 Și se remăe cum sunt
 Musicanți p'acest pămênt,
 Lopători, pascălitori,
 Potcovari și vrăjitori
 Și de cai neguțatori
 Că ori cum, ei de n'ar fi,
 În a cui cărcă-am cerni
 Câte glume nesărate
 Să fac în oraș și-n sate?!

Dr. Zeno.

Versuri cu musca pe căciulă.*)

Ai mult șic la'-mbrăcăminte,
 Da'ți cam lipsește din minte.
 Mi se pare, că te'mbraci,
 Nu, ca la bărbat să-'i placi,
 Ci ca l'alți se faci plăcere,
 Ș'astă-'i a ta decădere!

* * *

În lumea asta stricată,
 Nemoral, prost, mincinos.
 Poți fi, ba chiar și râios;
 Dacă ai bani de prisos
 Iți poate lipsi și minte,
 Tu tot ajungi președinte!

* * *

Firea-i neică blăstemată,
 Cât ai fost tu de șireata:
 Nu zicei unchiut'o tată,
 Ca să nu știu că-i ești fată!

* * *

Decând medicu-ntrezise popii Stan a bea rachie
 El se rógă la toți Sfinții — mai mult la Sfântul Gambrin
 Să se-ndure și se facă chiar în a sa bererie
 Dacă nu din struguri copti, fie și din cartofi vin!

* * *

Sgârcitul și porcul gras
 După moarte-au numai haz;
 Unul fiind c'a răbdat
 Altul prea mult a mâncat,
 Și moartea lor pórtă vină
 C'amêndoi lasă slănină!

*) Alegeți după plăcere.

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina-dina-da!

Sus Mărcuț, nu te lăsa,
C'a trecut boboteaza
Și n'ai drept se umbli beat,
Că iau bâta și te bat!

Sus, că în acesta an
Mult doritul de Jordan
S'a pus și s'a cherchelit
Ca un popă necăjit!

Decând în lumea ast brează
Boboteaza se serbează
Mulți popi și dascăli cinstiți
Am văduț pe jos trântiți.

Dar Jordanul — pân'acum
Nu l'am mai văduț beat tun
Ba nici rumăn n'a umblat
Când venia la botezat.

În uest an înse s'a pus
 Și-a beut până s'a dus
 Tot de a valma, tot de-a dura,
 C'asa face beutura!

Și cum mergea cherchelit
 Vai mulți popi a întâlnit
 Și pe toți mi i-a trântit
 Cât în brânci și cât în flit.

Și popii trezi ca lumina,
 Dar Jordanul purta vina
 Că mergând pe ulicioare
 Mi-i lua de pe picioare.

Pe un popă tuns și ras
 Când fu toemai cruce-amiiaz
 L'a ajuns Jordanu-n cale,
 Ovai de țilele s'ale!

Crucea-i sări n'nr'un produs,
 Fuioru-i sbóră-n vèzduh,
 Revereanda vînt își ia
 Și el: zup! cu nasu-n nea!

Crâsnicul cu căldarea
 Dacă vedea pacostea
 Se sufulcă și-l ridică,
 Dar în locul popii pică.

Popa dacă vede acum
 Pe crâsnic căzut în drum
 Încearcă a-i ajuta
 Doar l'a putea ridica.

Dar Jordanul nu-i dă pace;
 Ce mi-și drege, ce mi-și face,
 Peste crâsnic mi-l impinge
 De cade cum cade o minge.

Dar crâsnicul, om ușor,
 Iute sare-ntr'un picior
 Umples din produs căldarea
 Și începe colindarea —

Fără popă, fără dascăl,
 Ui la el, uită-te, eatăl,
 Dă se boteze-o nevasta
 Dar aia-i dă preste creastă.

Cu multă trudă și zoală
 Popa de jos mi se scoală [nic,
 Darnu-i dascăl, nu-i nici crâs-
 Deci pleacă-ncet cătră Izig.

Acolo, când vă se între
 De cruce-și aduce-aminte:
 Unde-i crucea cu fuiorul?
 Doară nu le-a dus Jordanul!

Înapoi pleacă îndată,
 Crucea și fuiorul caută
 Dar' ia-le, de unde nu-s!
 De necaz numa sta sus.

De necaz și supărare
 Să pune pup în cărare
 Și începe a medita:
 Unde-i poate fi crucea?

Atunci vine dascălul
De mână cu crâsnicul
Cântând pe drum Jordanul
De resuna tot satul.

Cât ce vede pe popa
Cât de cucernic pup sta
Dice: Parințele tuns,
Jordanul aci te-adus?

Toată apă din căldare
O varsă popii-n spinare
Ear căldarea de necaz
O pune popii-n grumaz.

Veți ce făcu în ăst an
Voinicosul de Jordan!
Deci bine dice scriptura:
Veți ce face beutură
Că de ar fi cu cap de piatră,
Cine bea vinu se-mbeată!

Sus Marcuț fără-ncetare
In Sân-Miclăușul mare
Unde te-așteaptă de an
Atanasiu Lipovan.

El e dascăl prea galant
Și e vestit musicant
Cântă-n dipla c'un țigan
Atanasiu Lipovan!

La cărți încă se pricepe,
Ear bătaia când o-ncepe
Ai jura că-i bazbozuc
Ori vr'un unguresc haiduc!

Ia-mi-l, Marcule, de mână
Și-l joacă lângă fântână
Ca să vadă tot satul
Cum ști juca dascălul!

Și jucând îi iuește:
Lipovane, te gândește
La scriptura care zice:
Vai de omul cel cu price!

Nu-mpărți palme și pumni
Oamenilor celor buni
Care-ți joacă nevasta,
Mai bin' pupă-le mâna!

Că muerea nejucată
Ca moara neferecată,
Deci mai bin' joac'o și tu
Să n'o joace tot mutul!

Apoi sus Mărcuțule
Joacă bine puiule
Și jucând te du încet
Până-n Juncul cel secret.

[dragu —
Hop! că-n Junc — cu mare
Cum affi pe dascăl Neagu
Ori în crășmă după measă
Ori sub gard pe după casă.

De când Neagul dascăleşte
Mersu-i-a în lume veste
Că nu-i inspector născut
Pe Neagu se-l fi vădut.

Dar asta nu-i vina lui	Hop și hop și eara hop
Ci-ia inspectorului,	Pâna-nverși frunța-n plop
Pe Neagu-n școală ce caută?	Atunci examen vei da
Meargă-n crîșmă și mi-l vadă.	Și mi te poți îmbeta!
Altcum Neagu dăscălit'a	Da-n timpul prelegerii
— Că doar asta-i e pita —	Trebui se stai cu pruncii
În Ormindea crișului	Se-i înveți se știe scie,
Și în Valea bradului.	Nu se stai tot la rachie!
Și nu-i crâșmă se n'o știe	Ori în școală de nu-ți place,
Că nu fuge de rachie	Nimenea silă nu-ți face,
Cum nu fuge nici de vin,	Lasă-n pace dăscălia
Deu Neagu-i dascăl de plin!	Tu mergi unde vînd rachia.
Joacă-mi-l dar puiule	Că-n două locuri de-odată
Se-i sară călcăiele	Nu poți fi chiar pentru plată
Și jucând îi iuește	Nici poți slugi Domnului
După cum se potrivește:	Când slugești mamonului!

Urzică Scandalografescu.

O frică înfricosată, cum dela risipirea Erusalimului nu s'a mai pomenit, a sguduit în luna, de care ne despărțim, burzele europene. Cele mai sigure hârtii de valoare au scăzut în Ianuarie la burza din Paris, Londra, Berlin, Budapalestina etc. sub prețul vredniciei lor. Singur acțiunile Concordii s'au urcat la burza din Poplaca cu $\frac{1}{1000}$ procent preste valoarea unui cârtaboș.

Motivul căderii valorilor la burzele europene n'a fost nici-decum vestea despre apropiata mobilizare a Austro-Ungarii, și a Rusii, în scopul resolvării chestiunii orientale, ci vestea aruncată de ziarul „Magyar Pénzügy“ în vîntul opiniei publice europene, că Partenie Cosma, dinpreună cu nevastăsa, în urma perderilor, ce Albina a suferit prin Concordia, demisionează din directoratul Albinei.

Partenie Cosma, directorul bancrot al Concordii, și activ al Albinei*), desmintind, dovedește tot în ziarul „Magyar Pénzügy“ până la evidența orbului, care cu întrebatul a nimerit Braila, că nu el a creat Albina, și prin urmare, dacă Concordia, propria lui făptură, a ruinat Albina, nu el pörtă vina, ci acel nemernic, care a dat naștere Albinei. Dacă Albina nu era, Concordia n'o putea nimici. Albina — așa susține Partenie Cosma în „Magyar Pénzügy“ — stă încă bine, ba mai bine decât în acele timpuri, precând molile Concordii nu i-au intrat încă în cojoc. Câteva zeci de mii coroane miserabile — continuă Partenie Cosma — elocate în acțiuni răioase d'ale Concordii, și amortizate deja din capitalul acționarilor Albinei, sunt perderi neînsemnate.

Partenie Cosma asigură în fine, cu provocare la profețiile lui Falb, pe toți prostii, cari îi cred, că, dacă vara acestui an, în care lichidarea Concordii se va sfârși nu va fi călduroasă, atunci nici molile Concordii nu se vor putea înmulți în cojocul Albinei, și din cele 400.000 coroane, cu cari Concordia datorește Albinei, nu se va putea fura atâta, cât în trecut s'a furat din capitalul acționarilor Concordii.

Așa desminte Partenie Cosma în „Magyar Pénzügy“ demisiunea sa din directoratul Albinei, de care existența lui e mai strâns legată decât existența acelui institut de hărnicia directoratul seu.

Eu din partemi de una me mir: Cum a întrelasat Cosma în enunțiațiunile sale din „Magyar Pénzügy“ a face amintire de nesuportabila concurența, ce Sașii fac Românilor în dreptul rezervat de Patița de a fura dela Concordia.

*) Și colaborator al Vulturului în materii de banditism, cu leafă fixă, din fondul de dispozițiuni — dar nu al Vulturului. Culegătorul.

Et quod erat demonstrandum: Partenie Cosma nu va demisiona din directoratul Albinei; nu, pentru-că neîntrecuta lui prostie comercială, prin care, ca creator și președinte în direcțiunea administrativă a Concordii până la nemurire s'a distins, se reclamă necondiționat la prosperarea Albinei!

E p i t a f.

Cine aici se face prav
E o damă cu nărav,
Cum la drac nu-'i mai grozav.
Până-n lume a trăit
Nopti întregi n'a hodinit
Ci la planuri a croit
Unul c'altul de-ndrăcit
Pân-ce și ea a murit.
Acum un drac cu năluce,
I-a ridicat la cap cruce.

Predica ieromonachului Colivă,
ținută în ziua despărțirii protopopului seu de tract.

Vecinic nimic nu-i în această
lume; se strică — o minune —
chiar și zama de prune!

Prorocul Bileam, cartea I,
stich fără cap.

Mare ai fost în închipuirea ta, fără să observi, cât de
mic te-au considerat și te consideră contimporanii tei!

Mulți ani ai stat în capul acestui protopopiat, odinioară atât de bogat, și înveci neperitoare vor rămâne meritele tale, că, despărțindute de el, îl lași sărac, ear tu pleci putred bogat!

Multe bisereci s'au zidit în acest tract administrat de tine cu rara îngrijire, ca arhitectii, în contul solidității zidirilor, se te facă părtaș la câștigul stors din prostia supușilor tei dornici de a face lui Dumnezeu din ceriuri o casă pe pământ!

În atari bisereci primul ai fost tu, care, cu mare pompă, te-ai rugat lui Dumnezeu să ierte păcatele credincioșilor tei supuși, pentru-că tu le-ai tras pelea preste urechi!

La banchetele obligat legate de sfințirea biserecilor nou zidite sub administrațiunea ta, tot tu ai fost primul, care te-ai îmbetat, dar nu de rachiu, nici de vin, ci de moarea toastelor ridicate întru preamărirea ta!

Popi, după rînduiala lui Melchizedec, ai pus în bisereci, tot absolvenți de teologia superioară, cari, din prescura cu patru coarne, ție 'ți-au dat cinci!

Mai multe scoli decât bisereci ai zidit în tractul teu pentru luminarea poporului orbit de încredere în onestitatea, ce ție mereu ți-a lipsit. În ori-care comună din tractul teu zidiri mărețe scolare scot privitorilor ochii, de nu vîd întunecul ivăluit în zidurile pompoase.

Și din aceste zidiri tu ai fost primul, care ai tras folosul!

Dascăli ai denumit, în întreg protopopiatul teu, numai oameni luminați, cari cu tine, în părți egale, 'și-au împărțit miserabila lor leafă!

Pare că te vez — și credeme — după ce de noi te vei despărți, ochii s'îmi sara, dacă eu în vis mereu nu te voi vedea, cu cîntă satisfacțiune te uitai tu, cum

dascălii puși de tine, din lumina, ce datoreau să dea învățăcelor, — urmând pildele tale — detrageau cel puțin jumătate!

Te asigur domnule protopop, și cu mine toată suflarea din acest tract te asigură: În archidieceasă nu-i al doilea protopop, care cu atâta conștiință a controlat pe învățători la împlinirea chemării lor pe spesele fondurilor școlare, ca tine. Ear meritul acestei controale stă în adevărul faptic: Nime din toți credincioșii estinsului teu protopopiat nu te poate invinui, că dela tine a învățat ceva!

Câtă vreme tu ai fost protopop, mereu te-ai jertfit pentru binele supușilor tei, căroră, a intra cu mâna goală la tine, nu le-a fost ertat!

Ceice cu mâna plină la tine au intrat, de aceia, cu rară bunăvoință, te-ai îngrijit, de cu ea goală au eșit, ear mai mult decât atâta nu le-ai isprăvit!

Nu arareori — așa se poveștește — ouă clocite și s'au adus cinste, ear tu aducătorilor ceriul și pământul le-ai promis. Când însă vorba a ajuns la adecă, le-ai dovedit, că nici atâta precepere, cât ori-cere clocă, n'ai: Tu din ouăle clocite nici puii n'ai fost în stare să-i scoți!

Aflasevor în acest protopopiat spoliat, de care tu acum te desparți, reuvoitori, cari te vor înegri, și negru te vor spoi, dar, că tu, în desele tale visitațiuni canonice, din oare-care comună tractuală, ai fi plecat cătră casă cu turnul biserecii în posonar, asta nime nu țio poate zice!

În parochia încredințată înțeleptei tale păstoriri, de alți lupi n'a fost lipsă. Tu te-ai îngrijit, ca din lada bisericii nime altul să nu poată fura.

La cei născuți, botezându-i, tu le-ai tăiat mai afund buricul decât chirurgia moașelor prescrie.

La ceice tu i-ai cununat, banii cu pungă cu tot le-ai luat!

La câți tu, în fericitele timpuri ale lungilor procese de despărțire le-ai dat deliberat, ori a sunat acesta pentru conviețuire ori pentru despărțire, aceia cu deliberat lumea-n cap au luat, și nici dracul nu i-a mai împreunat.

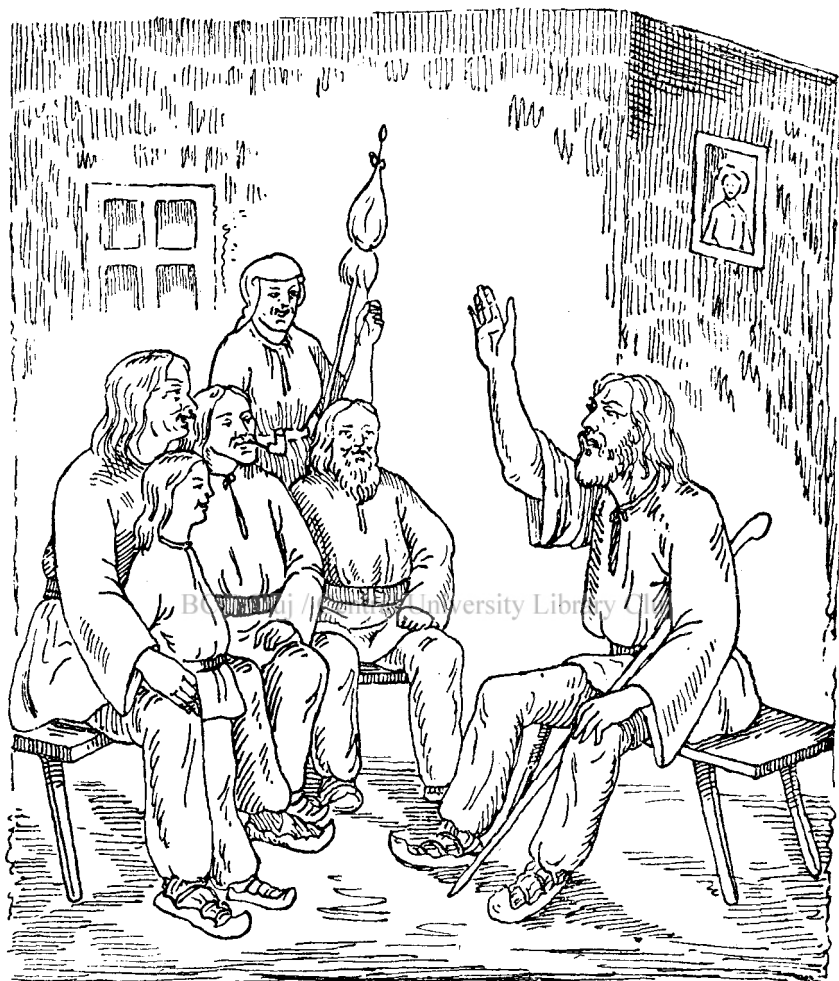
La câți tu coliva le-ai mâncat, fără peie i-ai îngropat!

Stima, de care tu în parochia ta te-ai bucurat, tu bine ști a ce a mirosat!

Una însă tu n'o ști. Nu ști, și nu cunoști dragostea, ce parochienii tei, la despărțirea ta, ți-au hotărît se'ți păstreze: Toată cenușa din vatră vor s'o sufle-n vânt după tine!

De aceea, când tu de parochie, și de mult belitul teu tract te despărțești, citând din Simion Stâlnicul, cu înaltă voce poți striga: „Acum, luându-i căpăstrul din cap, slobozește pe robul teu Doamne“ — Amin!

Stan Pătitul.

În oastea română — așa se poveștește — servea odinioară un căpitan mai mult pitic decât mic. Între subalternii sei cătănea un tenente c'o statură de înălțimea unei plute. Când căpitanul vorbea cu tenentele seu, acesta se uita la vale cătră el, ca și crucea din turn la crâșnicul, ce, bătând la mânăstirea din Flămânda toaca, încujură biserica. Uitarea tenentului din colosala înălțime cătră scundul, dar mărețul căpitan, acestuia i-a căzut detot dejositor.

Odată, vorbind între patru ochi, căpitanul amărît zice cătră tenente: „Uitarea dumnitale nu-i manieră — uităte, amăsurat regulamentului, oblu la mine!“ Voiu asculta domnule căpitan — răspunse tenentele — dar atunci sănătate bună!

— Ce sănătate bună?

— De — atunci nu ne mai vedem!

Popa din Livadia, îngrijit de moralitatea poporenilor sei, în toate Duminicile predica despre patima beției. Fratele popii cel mai mic, din contra, era al doilea Leonat din Longobardă, o zi nu trecea, în care nu se îmbăta. Toți locuitorii din comună nuși puteau da sama de atâta deosebire între doi frați.

Odată întrebat bețivul din partea unor locuitori, cum poate el fi atât de stricat și prăpădit, precând frateso mereu învață, și predică contra beției, a răspuns: Voi sunteți proști, nimic nu pricepeți. Eu cu frate-mio lucrăm pentru binele vostru în companie; fratemio predică contra, eu ve dau exemple vii despre relele urmări ale beții!

Înainte de revoluția din 48, la noi în sat taxa pentru spovedanie era o groșiță. P'atunci un țigan, spovedindu-se, a dat popii Nicolae o dutcă, adecă două groșițe, sau 6 cruceri rēi. Popa Nicolae întorcēnd țiganului o groșiță înapoi, acesta n'a voit s'o primească, ci din nou îngenunchînd a zis cătră popa: „Mai bagă d'o groșiță!“

Cocoana Gurădulce.

Câț, că de voi boala modei nu se acată!

Zeu de n'o fi măța mea mai cuminte decât preoteasa popii Nauc. Pe măța mea, când te uiți la ea vezi că-i măța, dar dacă vezi pe preoteasa popii Nauc decând și-a părăsit portul strămoșesc, și s'a îmbrăcat nemțește, jori că-i o mătăhală de carnaval. Câț!

Îmbrăcată după modă, părul adunat măciucă-n vârful capului, c'o pălărie de corturar cât o cobără, în obraz spoită, cu heine în atâtea colori câte soacra dracului pörtă la balurile mascate, când copii ei de primadată o au văzut, gata se-i calce toate nevoile și, urlând ca de lup, au fugit afară din odae. Cel mai mic copil nici mort n'ar mai fi supt țită dela ea. Câț!

Popa Nauc însuși, când și-a văzut preoteasa schimonosită, a învolbat ochii vițalului dela poarta cea nouă, a încremenit, și a încercat să-și facă crucea lui piei drace, dar' nu-și putea aduna cele trei degeta prescrise ale dreptei, și-n momentul acela nici Tatălnostru, fără greșală, nu l'ar fi putut zice derost. Cât!

Și of ce bine sta preotesii cu haine românești țesute și făcute de mâna ei. Mițuluc!

Urmând după așa polecița inteligență, care nu mai ține la ce-i național, bun, frumos și moral, ci de ceinațional, nou, modern și la ochi bătător- preotesele, dăscălițele, și notărășițele noastre, părăsind portul strămoșesc basat pe legile frumosului precum estetica le învață, și ele s'au apucat de îngrășatul negustorilor de modă din sudoarea bărbaților lor. Cât!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Oare să nu se aște la noi bărbați ori femei cuminte, cu putere morală, și gust superior pentru ce-i național românesc, cari să întoarcă modei spatele? Nu vede nime la noi, că portul național e avere națională? Nu pricepe nime, că portul național ne aduce mai mari foloase decât bunăstarea materială: Ne păstrează frumosul și moralitatea? Mițuluc!

Uitese ceice au ochi de a vedea câte lucruri streine de ființa națională ne aduce moda în casă, și ne desbracă de ceea ce suntem mult mai ușor decât Magiarii, cu toate uneltirile lor, sunt în stare se facă. Cât!

Ne place mult se ne lăudăm cu simplul vieții strămoșilor noștrii, cu moralitatea și curățenia datinilor lor, dar n'avem ochi să vedem, cum moda toate este nile nimiceste. Cât!

Și oare ce urmărim prin modă? Voim se arătăm ceea-ce nu suntem: Oameni civilizați și culti! Cât!

Aşa şi preteasa popii Nauc. Ea crede că, decând s'a îmbrăcat nemţeşte după modă e cultă, civilisată, ştie ceti, scrie, şi a vorbi o limbă mai înaltă, pănăcând ea e tot aşa de proastă ca un pistol din vremile lui Amnariu-Cremene şi Iască. Au doar în aceea stă cultura superioară şi civilisaţiunea pretesei popii Nauc că, eşind îmbrăcată nemţeşte după modă pe strade, toţi câinii din sat latră la ea, ca la lup? Cât!

Un favor neperitor totuşi şi-a câştigat preteasa popii Nauc. Când o femeă din sat nu-şi poata întërca copilul, vecinele-i dau sfatul zicënd: Chiamă pe preteasa popii Nauc, şi poţi fi sigură că, dacă copilul teu o vede îmbrăcată nemţeşte după modă, pâna-i cucul nu-ţi mai cere ţită! Cât!

Apoi se vezi pe popa Nauc, şi şë-i plângi de milă. Decând preteasa / lui se poartă nemţeşte după modă, vitele din an în an i se împuţinează-n curte, şi barba lui, odinioară cât un znop de sëcară, i s'a ascuţit ca fusul. Cât!

Zică cine ce-i place, eu ţin, că, la noi Românii, portul naţional strămoşesc e avere naţională, ear moda sërăcie lucie. Miţuluc!

Scântei și cenușă din filosofia lui Dr. Amnariu.

Sunt femeii, cari și binele'l fac din răutate!*)

* * *

Mulți bărbați se cred stapani în casă, pentru motivul,
că nevestele lor totdeauna fluera, cum ei joca!

* * *

Cartea, care nu te invită s'o cetești cel puțin de
două-ori, nu face părale s'o cetești odată!**)

* * *

Omul cu noroc aruncă cu bâta dupu'n câne, și
nimerește-n soacră-sa!

*) Pentru ce nu numești batăr pe una?

Culegătorul.

**) Gazete humoristice nu's? Spre exemplu „Vulturul“!

Culegătorul.

Din sezonul pepenilor.

- Frumoși pepeni ai cumpărat!
- De, nevastămea m'a rugat să-i cumpăr un pepen, că-și dă jumătate viața!
- Ei, și tu galant, cum te cunosc, i-ai cumpărat doi!
- Eu așa — dór își dă și cealaltă parte din viață!

Doine populare calicești.

Din Arad pân' la Sibiiu
Bate vîntul d'a pustiiu ;
Din Sibiiu pân' la Arad
Tot Românu-a desșperat,
Că-i Doamne mare păcat
Ce p'aici s'a întemplat
De-a mers vestea la 'mpărat!

Bate vîntul și vuieste
Și cu frig ne copleșeste.
Vînt și frig, și tristă veste
Vine din spre Putea-Pește:
Pe Mangra nu-l întarește!

Bate vîntul spulbărat,
„Dracu“ 'ntre noi s'a bat
Și pe toți ne-a desbinat.

Dar de vînt ne-am apăra,
Cu frigul ne-am împăca,
Cu „Dracul“?..Până-ilumea!

Vîntul vine și se duce ;
Frigu'n urmă-i o s'apuce,
Însă „Dracu 'npelițat
Stă la ușa pitulat'
Și de întri, ori de ieși:
El îți face vecinic greși!
— „Fugi Sătană dela ușă,
Bată-te sfînta mănuașă!

Fugi dela noi, dute'n iad
Nu sta pîndă la Arad,
Unde cei mai buni vecini
Trăiesc ca lupii cu câni.
Fugi Sătană dela noi,
Dute la ai tei napoi,
Nu ne pune bețe 'n roate,
Bată-te slujba „Nepoate“!

* * *

Bate vîntul de pe deal,
Din Brașov dela Ardeal
Și ne aduce triste șoapte,
Că trocarii-s tot în noapte,
Și dorm somnul cel de moarte.
Bată-te focul traçar
Cum tragi tu tot la amar ;
Cum te faci de rîs în lume
Cu pocitul tîu de nume.
Filomela nu-i de voi,
Cîntul ei nu-i pentru boi
Nici pentru atari măgari
Ce poartă 'n spate trocari.

Dute dulce cîntăreț,
Unde cîntul are preț,
Bufnița e pentru ei
Cari sunt și surzi, ba și rei.
Bată-i focul, nătărăi!

Năpârca.

D-lui X. loco : Tema : „Fustarii Coccoanei“, în forma comunicată, nu va avea efectul intenționat de D-ta. A râde de oameni slabi de înger întru preamărirea lui „diabolus rotae“ nu-i consult.

D-lui P. în D. : Cunosc și din alte corespondințe starea lucrului, și voiu exploatao la timp mai potrivit. Nu fie cu supărare.

Nopârcei : Pecat, c'am întârziat ! Continuă și-mi comunică adrese D-tale.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

La plângerile abonaților.

Calicul se espedează regulat tuturor abonaților c'o zi mai nainte de prima fiecărei luni. Vina, că nu ajunge la adresați, o poartă posta, ori degetele lungi și nevăzute — administrația la nici un cas.

Vechii abonați d'acum 7 ani, a căror listă n'o posedem, se nu ne împute neîncrederea. Avem în ei toată încrederea, și le espedăm Calicul dacă ni-l cer.

Administrația Calicului.